

Papp Csanád:

Kint a kertben

Perifériád két szélen, csak az esőerdő különböző zöldjeinek elmosódott foltjait láthatod, de te az előtted lévő fehér-szürke bundájú tigrisre fókuszálsz. Már csaknem két órája kerget vagy ő téged, vagy te a fenevadat. Leugrasz egy kisebb buckáról, ugrás közben eldobod a kihegyezett varázs bumerángjaidat. Csak az egyik állt bele a vadmacska jobb combjába, a másik - amit egy egyszerű mozdulattal visszahívsz magadhoz - egy fába ragadt. Futsz tovább, a vadállat menekül, már csaknem utoléred, amikor eltűnik a szemed elől. Lassítasz, és tovább ballagsz. Folyó hömpölygését hallod, és észreveszel egy kisebb szakadék előtted. Vársz, és kémleled a vizet – elmormolsz egy varázslatot, amitől élesebb lesz a látásod – észre is veszed a macska fejét, ahogy kikandikál a vízből. Leugrasz. Zuhanás közben kabátod hosszú szárai lobognak mögötted, majd átalakulnak, angyalszárnyakká. Süvítve szállsz a víztömeg fölött, egyenesen a tigris felé. Egyre hangosabban kezdesz hallani, valamiféle robajt, zúgást, és ekkor meglátod, a távolban a zuhatagot. Elrepülsz a tigris fölött, le a vízesés mellett, aminek az aljában megvárod, hogy a vízsodrás elszállítsa hozzád az ellenségedet. Ahogy mezítelen talpad újra érzi a fű selymességét, gyönyörű szárnyaid visszaváltoznak egyszerű, kicsit viseltes kabáttá. Amikor a vadállat eléri a vízesést, és elkezd zuhanni, segítesz rajta (mégis te akarod legyőzni, nem hagyhatod, hogy a gravitáció tegye meg helyetted). Ezért a vizet megfagyasztva, csúszdává alakítva puha landolást biztosítasz neki. A nagymacska még élvezi is, ahogy száguld lefelé a körkörös pályán.

Szemtől-szemben álltok, mindkettőtök a másik kezdeményezésére vár, már épp eldobnád a még nálad lévő bumerángod, amikor a tigris elkezd ordítani – varázssálat lévén, hangjával egy fát is ki tudna tépni a földből -, félreugrasz, és bukfenecben érkezel. Elégedetten hallod a fájdalomkiáltást, amiből megtudod, hogy az ugrás közben elhajított bumerángod célt tálált. Most-már az állat jobb hátsó lába használhatatlan, de még így sem adja fel a küzdelmet. Elkezd rohanni feléd, átgázol a vízen. Még mielőtt elérne téged, átszaltózol fölötte, ám a tigris gyorsabbnak bizonyult; ahogy forogsz a levegőben elkapja a lábadat, és leránt a földre. Bénító harapása nem elég erős, csak a jobb lábad használhatatlan.

- Most egyenlőek az esélyeink, mi? – mondd az ellenfelednek, aki válaszul csak morog egyet. Légmozgatás segítségével felkelsz a földről, majd kitárod a karodat, vársz. Belerepül egy bot a kezvedbe, amivel kifürkészhetetlen pörgető mozdulatokat végzel, majd a hátad mögé helyezed, készen állsz az összecsapás második felére. A macska ugrik, te sikeresen elveted magad, és közben beleütsz a botoddal a támadó oldalába. Légből kapott ötlettől vezérelve odaszaladsz a folyóhoz – ami itt tóvá duzzadt – és hármat csapva a bottal a felszínén befagyasztod. Rálépsz a jó lábaddal, és besiklasz a közepére. Az állat követne, de nem mer, ezért te odahúzd magadhoz egy kis mágia segítségével. Te ütsz, csapsz, a macska karmol és harap, miközben esetlenül ide-oda csúszkál. Egy nagyot koppintasz a jégre a pálcáddal, aminek a lendületével kirepülsz a partra. A csapás helyén repedés indul, ami elterjed a befagyott tó egész felületén – mindez pillanatok alatt –, a jég apró darabokra törik – amitől a varázslat megszűnik, vagyis elolvadnak a kicsi szilánkok is. A nagymacska a vízben találja magát. Futni kezdesz, körbe a tó körül, ennek hatására tornádó keletkezik, ami elől áldozatod nem tud menekülni, felrepíti, és nagyot huppanva csurom vizesen ér a partra. Megrázza magát, hogy megszáritkozzon, és feléd vicсорít. Te a botodon egyensúlyozva féllábon guggolsz. Támadásba lendülsz; leugrasz a bot tetejéről, a lendületet felhasználva rácsapsz a talajra, amitől megrengeted a felszínt. Az ütés ereje hullámozva közeledik ellenfeled felé, aki felszökken, még mielőtt elérné a lökéshullám. Egy fának a lombkoronájába érkezik, ahol szem elől téveszted. Óvatosan közeledsz, bemész a bokrok közé és keresed. Szárnycsapkodást hallasz, ezért hátra fordulsz. Egy csapat madár szállt ki az egyik fa levelei közül. Illúziót keltve megismétled a jelenetet, a szomszédos bokorból indul a szárnyas csapatod – még a madarak hangját is sikerül imitálnod. Az átverés működött,

a tigris leugrik a fáról. Mivel nem talál, ott, ahol hitt, körbe fordul. Még épp időben hajtod le a fejed, hogy ne vegyen észre. Mozdulni se mersz. Egy bonyolult varázslaton dolgozol, amikor meghallod, hogy beleszaglászik a levegőbe. Elvetnéd magad az útjából, de elkéstél. Rád vetődik és leterít a földre. Teljes testével rád nehezedik, így nem tudsz menekülni, kétségbeesetten véded az arcodat a karmolásoktól és harapásoktól, amikor...

Egy óriási kéz leveszi rólad a tigrist, ami emelkedés közben egyszerű házimacskává alakul.

- Gyere fiam ebéd van – zökkent vissza anyukád a valóságba – és ne játssz ilyen durván a cicával, még a végén megvadul!

- De ő egy vérszomjas varázstigris, aki félelemben tartja a dzsungel lakóit, és engem kértek fel az elfogására – próbálok magyarázni – én vagyok a nagy vadász, a hős! – húzod ki büszkén a mellkasodat.

Kézen-fogva követed édesanyádat a házba. Belépve a tűzhely helyén meglátsz egy robotot, ami gőzölögve mereszti rád a fejét, te már elő is húztad a kabát ujjadból az áramtalanító dobócsillagokat...